

[Ragnhild Andersen.]

har jeg i hvert fald opfattet det — en vis frist til afvikling, og det har vi intet at indvende imod. Jeg må tilføje, at denne lov jo ellers allerede er rigelig forsynet med grupper. Der er nu A-medlemmer, B-medlemmer og bidragydende medlemmer, og i nogen tid fremover vil der altså også være medlemmer af fortsættelsessygekasser.

For mig står det imidlertid ingenlunde klart — det kan måske skyldes, at jeg ikke har været medlem af udvalget — hvilke økonomiske pligter, bortset fra lønmodtagerordningen, og hvilke rettigheder der henholdsvis påhviler og ydes de forskellige A- og B-grupper, hvilke rettigheder de er sikre på at opnå, når dette lovforslag er vedtaget. Jeg ville være meget taknemlig, om udvalget kunne redegøre lidt nærmere herfor. Det står mig imidlertid klart, at sygekassekontingentet vil blive forhøjet for alle gruppers vedkommende. Man talte ved første behandling om en forhøjelse af B-medlemmernes kontingent på 21 kr. om året; og for de bidragydende medlemmers vedkommende ved vi, at kontingentet kommer op på 24 kr., også en betydelig forhøjelse.

Den ærede socialdemokratiske ordfører var i dag inde på spørgsmålet om en almindelig kontingentforhøjelse uden at nævne nogen størrelsesorden. Er det ikke muligt tilnærmelsesvis at oplyse befolkningen om A-medlemmernes og B-medlemmernes nye pligter og rettigheder, før vi vedtager dette lovforslag? Jeg tror, det ville blive hilst med tilfredshed, ikke blot her i tinget, men særlig ude i befolkningen. Naturligvis er det allerede klart, at for en række grupper — jeg tænker her ikke mindst på lønarbejdergruppen — vil den nye lov betyde et væsentlig fremskridt, og den vil i det hele taget betyde mærkbare fremskridt på en hel række områder.

Med disse bemærkninger opfordrer jeg udvalget til at overveje de problemer, jeg her har fremført, og folketingets medlemmer til at stemme for vore ændringsforslag. Jeg kan tilføje, at ligesom vi går ind for udvalgets og flertallets ændringsforslag til sygeforsikringslovforslaget, kan vi også tiltræde og vil stemme for lovforslaget om ændring af loven om svangerskabshygiejne.

Baunsgaard: Når jeg ønsker at tage ordet i denne debat, skyldes det, at der er et par enkeltheder i den stilling til fortsættelseskasserne, som man gennem udvalgsarbejdet er nået frem til, hvori jeg ikke kan være enig med mit parti og med regeringspartierne i det hele taget.

Inden jeg kommer ind på dette, ønsker jeg dog at give udtryk for, at det også er min opfattelse, at sygeforsikringslovsforlaget som helhed er undergået en meget væsentlig forbedring under udvalgsarbejdet, en forbedring ikke mindst med hensyn til fortsættelseskassernes stilling i forhold til det i lovforslaget foreslåede. Jeg føler trang til at sige, at jeg absolut ikke kan være enig med de to oppositionspartier i den betydning, de tillægger spørgsmålet om fortsættelseskassernes formue i tilfælde af en kasses ophør. Det må dog vel være rimeligt i en lov af denne sociale karakter at have en formålsbestemt tilrettelægning i tilfælde af en kasses ophør. Jeg synes, man har fundet en løsning, som reelt ikke giver nogen som helst adkomst til at bruge sådanne udtryk som „ekspropriation“ eller „beslaglæggelse“ af fortsættelseskassernes formue. På dette som på andre områder synes jeg at lovforslaget i dag fremtræder sådan, at der er al mulig grund til at takke for og lykønske med det udvalgsarbejde, som er gennemført.

Men der er som sagt et par områder, jeg gerne vil komme nærmere ind på. Allerførst er der med hensyn til dagpengeordningen en enkelt ting, jeg vil fremføre, og det ville glæde mig, om den højtærede socialminister skulle have mulighed for at give et tilsagn på dette punkt. Det drejer sig om den dispensationsadgang, der er givet kasserne, således at medlemmer, der er over 45 år, kan komme ind under sygelønsordningen. Var det ikke muligt, at funktionærer og tjenestemænd, der på grund af den status, de har haft som tjenestemænd og funktionærer, ikke har kunnet komme ind under sygelønsordningen, og som mister denne status efter det fyldte 45. år, kunne få adgang til, eventuelt mod betaling af et engangsbeløb, at komme ind under sygelønsordningen?

Med hensyn til fortsættelseskassernes stilling må jeg sige, at jeg ikke kan finde det logisk begrundet, at flertallet, når man